

fångtransport från och till sagde län föreslagna väg emellan Salmis sockens Wirdilä by inom Wiborgs län och byn Konduschi inom Olonetska guvernementet, eller om tilläfventyrs fångtransport genom Uleåborgs län bör i en eller annan händelse föredragas.

238 YTTRANDE VID PLENUM 14.I 1864

RA, Senatens arkiv

10

Efter ansökningsskriftens uppläsande yttrade Senatorn Snellman, – att Senatorn för sin del fann godt tillåta sökanden att å Registratorskontoret för supplikänderne i Kejslerliga Senatens Ekonomie departement å de tider Kontoret är öppet för tillträde, under Registratorns tillsyn, genomläsa dit inlemnade och derstädes förvarade renskrifna exemplar af protokollerne vid Regerings konseljen, samt Kejslerliga Senatens pleni äfvensom Ekonomie departementets sammanträden.

20

239 YTTRANDE VID PLENUM 18.I 1864

RA, Senatens arkiv

30

Sedan Kejslerliga Senatens pleni protokoll för den 14. innevarande månad blifvit till justering uppläst, återställde Senatorn Snellman Generalguvernörens öfver landet den 30. (.18.) sistlidne December till Kejslerliga Senaten aflätne skrifvelse, i anledning af Senatens underdåniga hemställan till Hans Kejslerliga Majestät af den 20. April 1863. i frågan om den rätt till idkande af handel i Finland, som kunde tillerkännas allmoge från ryska guvernemeter; hvilken skrifvelse med till ärendet hörande handlingar Senatorn, enligt förbehåll vid Kejslerliga Senatens senaste sammanträde, haft till närmare genomgående; och yttrade sig Senatorn: – att ehuru utgången af den utaf Hans Kejslerliga Majestät till landets nu församlade ständer aflätne och på landtdagens åtgärd ännu beroende nådiga propositionen om en utvidgad handels- och näringsfrihet, möjligen kunde hafva inflytande på frågan om ryska allmogens rätt att härstädes idka handel, trodde Senatorn sig dock kunna, oberoende deraf, förnärvarande tillstyrka ej allenast att ryska guvernementernas invånare i allmänhet måtte tillåtas att, med iakttagande af gällande pass- och tullstadganden, forsla köpmannavaro från Ryssland till bestämdt uppgifven stad i Finland, äfvensom härifrån till Ryssland, utan ock att det af Kejslerliga Senaten i dess ofvanberörda underdåniga hemställan föreslagna vilkor vid transport från Ryssland till Finland af råalster och landtmanna tillverkningar, att dessa böra, vara förpassade till bestämd stad, utsträcktes sålunda att, på sätt Generalguvernören föreslagit, vederbörande stadsauktoritet finge, der så fordrades, genom anteckning å passet eller forsedeln tillstädja varornas vidare transporterande till annan stad i landet.

50

Beträffande serskildt invånarene i Archangelska och Olonetska guvernemeterne fann Senatorn åberopandet af den i Senatens hemställan omnämnde 109. §: i 14. tom. af Kejsardömetts år 1836. utgifna lageordet, vid det af Generalguvernören anförda förhållande, kunna förbigås. Senaten hade äfven, enligt Senatorns åsigt, med dess åberopande endast velat framhålla att ifrågavarande guvernemeters in-

vånare, enligt den deri fastställda grundsats för erhållande af pass till Finland, borde visa eller åtminstone uppgifva lofligt ärende. Hvad åter anginge Generalguvernörens begäran om närmare bestämmande af de erinringar, som borde allmogen i dessa guvernementer vid deras färder till Finland meddelas, ansåg Senatorn sig böra, jemte upprepande af hvad Kejsrerliga Senatens hemställan i denna del innehåller, såsom af synnerlig vigt påyrka vederbörande embetsmyndigheters i Ryssland anbefallande att vid utfärdande af pass till Finland göra afseende å den passbegärande frejd och ändamålet med hans resa, äfvensom att vid nämnda allmoges hitförpassande i afseende å idkande af handel, eller i annat laga värf, upplysa densamma om den handelsrätt som, enligt gällande och i Senatens oftanämnde underdåniga hemställan äfven uppgifne stadganden är sagde allmoge här i landet medgifven samt för öfrigt jemväl fästa deras uppmärksamhet å den dem, enligt Kejsrerliga förordningen af den 31. Januari 1859., åliggande skyldighet att vid ankomsten till finskt område anmäla sig vid finsk tillbevakningsplats för att låta påteckna sina pass. Likväl och ehuru någon tullbevakning ej finnes inrättad norr om Suojärvi socken, ansåg Senatorn sig likväl böra tillstyrka att personer hörande till ryska allmogen må tillåtas att till Finland öfver landtgränsen äfven norr om nämnde socken införa landtmanna produkter och alster af landtmanna husslöjd; dock med vilkor att de, enligt stadgandet i Kejsrerliga Brefvet af den 14. Januari 1853., hos närmaste inom gränsen boende kronolänsman till påteckning uppte sitt resepass samt att i förpassningen upptages de inhemtade varornas beskaffenhet och belopp samt, derest de bestå af annat än spanmål, mjöl och gryn, staden till hvilken de äro destinerade.

För den händelse att Senatorns i detta ämne uttalade åsichter och förslag vunne Hans Kejsrerliga Majestäts nådiga bifall, hade Senatorn i öfverensstämmelse med samma förslag och redan härförinnan utfärdade författningar upprättat sammandrag af sådane stadganden som Senatorn funnit lemplige och nödige att meddelas den ryska allmogen vid dess färder till Finland, hvilket sammandrag Senatorn förordade att bilades svarsbrefvet till Generalguvernören med anhållan att Generalguvernören i antydt fall, ville så begå att nämnde allmoge vid dess förpassande hit till landet i omförmålde ändamål, blefve på sätt lempligast finnes erinrad om att noggrant iakttaga dessa föreskrifter.

Slutligen och som vederbörande myndigheter i Finland ej hafva kännedom om hvilka auktoriteter i Kejsaredömet ega att utfärda pass åt rysk allmoge för resor till Finland och sådan kännedom för handhafvande af nödig kontroll är outhärlig, ville Senatorn hos Generalguvernören tillika anhålla om närmare meddelande härutinnan

Förberörde sammandrag blef, af Senatorn härå uppläst, sålydande.

»Sammandrag af stadganden, angående hvad personer hörande till ryska allmogen böra iakttaga vid resor till Finland och under vistelsen derstädes.

Personer af ryska allmogen är tillåtit begifva sig till Finland, för att framforsla varor eller för att der försälja vanliga landtmannaprodukter och alster af landtmanna husslöjd eller söka arbetsförtjenst eller i andra angelägenheter under iakttagande af här nedan anförda stadganden:

1:o att sådane personer böra vara försedde med pass af vederbörande rysk myndighet, upptagande äfven i hvad ärende resan företages, hvilket pass de äro skyldige till påteckning uppvisa såväl vid gränsen som hos polismyndighet å ort i Finland, der de någon tid dröja. Likaså bör förpassning eller fraktsedel å medförda varor företes till påteckning hos sådan myndighet i den stad, till hvilken varan är destinerad.

2:o att de, kommande öfver sjön Ladoga eller isvägen till Nykyrka socken eller öfver landgränsen inom Kivinebb, Rautus, Sallmis och Suojärvi socknar, skola välja sådane landning platser och vägar, vid hvilka finska tullstationer finnas, der förpassning företes och medförda varor tullbehandlas; och gäller i detta hänseende:

a.) Bränvin är till införsel i Finland förbjudet.

b.) Varor, som äro införseltull underkastade, skola vara förtullade vid Finska tullexpeditionen i S:t Petersburg samt derstädes plomberas och med förpassning till viss stad i Finland förses.

10 c.) Icke tullbara varor skola åtföljas af dylik eller annan af behörig myndighet i Kejsaredömet utfärdad och af ryska gränsetullbevakningen påtecknad förpassning eller fraktsedel, i hvilka dokumenter böra upptagas varornas beskaffenhet och belopp samt för alla andra varor, än spanmål, mjöl och gryn, äfven den stad i Finland, till hvilken de äro destinerade. Detta stadgande gäller äfven för alla ryska landtmanna produkter och alster af landtmanna husslöjd.

3:o Personer af ryska allmogen tillåtas äfven att till Finland inkomma öfver landgränsen norrom Suojärvi under vilkor:

20 a.) att de hos närmast inom gränsen boende länsman till påteckning uppvisa sitt resepass;

b.) att de icke medföra andra varor, än landtmanna produkter och alster af landtmanna husslöjd, samt att dessas beskaffenhet och belopp äfvensom, om de bestå af annat än spanmål, mjöl och gryn, den stad, till hvilken de äro till försäljning destinerade, i förpassningen upptagas.

4:o Emedan i Finland handel med utländska varor samt med alla slags fabriks- och handtverks produkter är landets köpmän förbehållen, samt landthandel från gård till gård icke är landets invånare tillåten, så är det äfven personer af ryska allmogen förbjudet:

30 a.) att någonstädes i Finland försälja köpmanavaror, antingen de medförts från Ryssland eller blifvit i Finland uppköpta;

b.) att försälja ryska landtmanna produkter och alster af landtmanna husslöjd annorstädes, än i den stad, till hvilken varan är förpassad, samt derstädes endast på torg och ur fartyg, icke i enskildt hus eller i öppen bod, härifrån dock undantagne spanmål, mjöl och gryn, hvilka då försäljas äfven på landtbyggen närmast gränsen;

c.) att, då de medföra varor, af hvilket slag de än vara må, under färden afvika från allmän väg, som leder till den stad, till hvilken varan är förpassad.

40 5:o Likväl är det ifrågavarande personer deras lofliga handel till lättnad medgifvet, att om de af dem medförda landtmannavarorna icke kunna försäljas i den stad, till hvilken de blifvit från Kejsaredömet förpassade, genom finsk myndighets påteckning å förpassningen berättigas föra dersamma till annan finsk stad, för att der i föreskrifven ordning till salu utbjudas.

6:o Ryska allmogen är tillåtet att forsla varor af alla slag från Kejsaredömet till finsk stad, med iakttagande af ofvan anförda föreskrifter, samt från finsk stad till Kejsaredömet, men till undvikande af oloflig landthandel icke från den ena finska staden till den andra.

50 7:o Bryter någon af ryska allmogen mot ofvanstående föreskrifter eller eljest under vistandet i Finland mot de i landet gällande lagar, handels- och tullförfattningar, är han underkastad det ansvar, honom af finsk domstol kan ådömas.»